

Toamnă lungă

Nicu Hăloiu

Toamnă lungă

...

Copacii toți sunt bătuiți de toamnă
Un vânt viclean le usucă frunza,
Ca un păianjen ce-și țese-n taină pânza
Și-ntinde toamna vâlul, copacii să adoarmă!

...

Cu fiecare zi, pădurea ruginește
Și frunza de pe ramuri se scutură în vânt
Și-adorm încet copacii, doar frunza mai foșnește,
Când trupul ei firav se-așterne pe pământ!

...

Noi am zărit o vulpe pitindu-se-n lucernă,
Nu era prea sperioasă, probabil ne știa,
Îți amintești iubito, atunci când ne privea
Cum ne-a pătruns natura, cu pacea ei eternă?

...

Încet se-așterne toamna iubito, peste noi,
Dar inimile noastre, sunt încă-n primăvară,
Cât de curând copacii vor fi negri și goi,
Ne va fi lungă toamna, frumoasă și ușoară!